

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

N.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

6. Scripsit *Sermones septuaginta quinque, de com-
muni Sanctorum.*

7. & 8. Scripserunt *Sermones de diuersis ma-
terijs.*

Quatuor denique alij, scripserunt *Ascetica.*

1. Scripsit *in signum librum de Laudibus BB. Virgi-
nis*, collectum ex diuersis Sanctis Patribus, &
Ecclesie Doctoribus, praesertim S. Bernardo,
& Odone Morimundensi, qui praeter caeteris in
eodem opere sapissimè citatur. Librum intitu-
lauit Author, *Mariale*, seu, *librum salutiferum*,
&c.

2. Scripsit *librum, de Laude Dei in Sanctis. Quem*
in duas partes diuidit. In 1. exponit Laudes San-
ctorum generaliter. In 2. exponit Laudes eorum
specialiter, qui fuerunt ante Legem, vique ad
Moysen.

3. Discurret, *De aduentu Domini nostri Iesu*
Christi.

4. In signum scripsit *dialogum duorum mona-
chorum, scilicet Cluniacensis, & Cisterciensis.*

Hæc omnia totidem verbis Reuerendissi-
mus & Eximus Dominus Morimundensis Ab-
bas, in serie scriptorum sui monasterij, quam
28. Ianuarij, anni 1648. ex Morimundo mihi
transmisit. Caeteros in eadem serie relatos, Le-
ctor suis locis reperiet.

N.

Natalis Theolocensis. vid. Nicolaus Theo-
locensis.

S. Nerusus, 2. Abbas Kilosensis, in Scotiâ, de
quo in Scoti-chronico, lib. 8. cap. 27. & ex eo,
Demsterus, lib. 14. fol. 5. & 6. S. Nerusus Monachus
Meirosensis, Abbas celebris Canobij de Killos, ordine 2.
succesit S. Anselmo Scoto, qui primus loci regimen mo-
deratus, vir monastica vita addictus, & disciplina Re-
ligiosa, vltra quam dici potest studiosior. Et paulò in-
ferius: *Creatur Abbas, anno 1174. Idem, lib. 12. fol.*

491. demiraculis eiusdem, refert illum duos
viatores ad loca Scotiæ sanctiora peregrinan-
tes, & in viâ occisos, ad vitam reuocasse, vt con-
fiteri, & sacram synaxim percipere possent.
Quo factum fuit, vt passim pro singulari Pere-
grinorum Aduocato per vniuersam Scotiam
coleretur, quamdiu non peregrinum ab eccle-
siâ Regnum Scotiæ, Sanctorum merita, & pietas
ad Deum preces venerabatur. Scripsit & echnit
Sanctus Nerusus, *Librum, de legibus claustrij. T. the*
Demster, supra. Obijt verò cum tantâ Sancti-
tatis opinione, vt ab vniuersa Scotia solenniari-
niuersaria festiuitate coleretur, die 14. Aprilis,
dum res Catholicorum ibi starent. Vide etiam
Manriquez, tom. 3. supra, ad annum 1174. cap.
4. nu. 9. & 10.

Nicolaus de Aldenarda, religiosus B. Mariæ de
Dunis, circa annum 1470. Parisijs in S. Bernar-
di collegio, rarissima eloquentiæ fama, floruit,
vbi etiam publicauit *Librum variarum orationum*,
quas diuersis temporibus ibidem habuerat: qui cum
in signi virorum doctissimorum plausu excep-
tus, auctori suo magnam eloquentiæ famam
conciliauit. Inter quos nihilominus plausus, ip-
se tantæ fuit humilitatis, tantusque religiøse
obscuritatis & solitudinis amator, vt à Flan-
driæ Comite in Confessarium postulatus, fun-
ctionem quantumuis honorificam humanissi-
mè declinauerit. Obijt in monasterio nostro
de Dunis, anno ætatis suæ centesimo quinto.
Antiqua monumenta domus nostræ, & ex ijs
Adrianus Melsdach in chronico Dunensi.

Nicolaus d'Ancona, monachus Cisterciensis
Italus, scripsit *Volumen concionum de Beata Vir-
gine.* Syluester Maurolycus maris oceani lib. 2.
& Barnabas de Montalbo parte 1. lib. 2.
cap. 33.

Nicolaus Anglicus, ordinis Cisterciensis, scrip-
sit *Postillam super Lucam.* Maurolycus ibidem.

Nicolaus Baccetus natione Italus, patria fuit
Floren-

Florentinus, professione autem, monachus Cistelle, ac Marsilij Vasquez discipulus, qui cum esset viuacissimi ingenij, ac memoriae tenacissima, accedente diligentia, indefessoque studio, tantam in omniscientiarum genere eruditionis famam assecutus est, ut Patriæ & ordinis sui decus, imò & sæculi nostri gloria, passim audire meruerit. Scripsit plura egregia opera, quæ tamen vulgare noluit, laudem eam aspernatus, quam innumeri hodiè à Typographis nundinantur. Nilominus, auctore iam mortuo, aliorum operâ, breui licet videbunt, ut nuper, litteris tuis me certiore fecit Rmus. Ferdinandus Vghellus, S. Anastasij Abbas. Sunt autem illa quæ sequuntur.

Septimiana Historia libri 7.

Monachus Seuerus defensio contra Thomam Porchium.

Fuit autem hic Seuerus, cognominatus, Varius, Septimiani canonicus propè Florentiam, nobilis alumnus, & tempore Leonis X. Pontificis, inter purioris linguæ latinæ assertores adnumeratus, cuius etiam omnium laude meminit Paulus Cortesius Cardinalis, in suis Latinis epistolis, & plures alij. Vide de hoc, infra, verbo. *Seuerus.*

De iure Historico, dissertatio.

Decem Scriptorum qui in Italia, centum annorum spatio latinâ eloquentia floruerunt, elogia.

Censura litteraria ad aliquot illustrium Auctorum obscuriora loca.

De bello Semifontano commentarium.

Fuit autem Semifons olim nobile castrum, in Valle cui Elsa fluuius nomen dedit, belloque diturno Florentinos exercuit.

Adamus soporatus.

De risu (alias, visu) Abrahæ, excussoria contemplatio.

Paranesis ad pristinum decorem monasticum.

Armata Pallas, sive, de diuina ac scholastica sapientia laudibus, Oratio.

Oratio insuere Alexandri Atestini Principis, S. R. E. Cardinalis.

Supplex libellus pro Monasterio Cistelli, ad Urbanum VIII. Pont. Max.

Oratio habita in turbulenti Comitibus.

La Pianella Lezione Ludico-seria, recitata nell' Accademia de gli Suogliati.

Præfatio in Florentinam Historiam, ad Ferdinandum 2. magnum Hetruriam ducem. Epitome Historia Florentina Libri decem. Vndecimus deest, Peruenit Auctor ad annum 1339. Opus hoc longius proferre meditabatur, sed dum Amico operam suam (prolixo satis labore) nauat, mors illum intercipit, annum agentem septuagesimum tertium, iuxta relationem Caroli Malduræ, aut etiam 81. iuxta testimonium Vghelli laborem, quem Amicus grato parum animo haecenus occultuit, aliquandò vis veritatis reuelabit.

Epistola, & orationes multa. Lego illum quoque scripsisse, doctissimum Commentarium, in Canticum, *Domine audiui, &c.* Item, *Res gestas plurimarum illustrium Personarum, qui sub tempore in Ordine nostro floruerunt.* Obijt anno 1647. Abbas S. Lucie (alias SS. Trinitatis) de Pinu, in Monasterio Cistelli, Florentiæ vbi humatus iacet.

Nicolaus Boucheratus, patria Trecentis, Theologus Parisiensis Laureatus, interfuit, S. Concilio Tridentino, Prior tunc monasterij de Recluso, & Procurator generalis vniuersi ordinis in curia Romana, vbi doctissimis suis sententijs, tantam nominis claritatem consecutus est, ut anno 1571. die 3. Decembris, communibus suffragijs electus fuerit Archiepiscopi Cisterciensis Abbas. Quinimo & ann. 1578. à Statibus ducatus Burgundiæ, specialiter ad Henricum III. Francorum Regem deputatus fuit, pro impetranda restitutione antiquæ libertatis ejusdem ducatus; quam commissionem felicissimè, ad omnium vota executus est, habita (Romæ)

thomagi) coram dicto Rege, doctissima oratione, quæ eodem anno impressa fuit Parisijs, cum responso ipsius Regis: & Recusa iterum postea Diuione, in Burgundia.

Extat & alia ipsius oratio, quam Roma habuit coram Gregorio XIII. Pontifice, pro Henrico eodem Francorum Rege. Seguinus in bibliotheca testatur se utramque hanc orationem legisse, & reperisse eruditionis elegantia insignem.

Extant præterea & plures alia ipsius orationes, quas Cistercij, tempore capitulorum generalium, ad Abbates habuit. Cum epistolis varijs ad diuersos magnates scriptis.

Ex Philippo Seguino suprâ.

Reuerendissimus verò Angelus Manriquez in ferie Abbatum Cisterciensium, asserit illum plura alia adhuc scripsisse, quorum aliqua sub Henrici iam dicti Francorum Regis, alia sub Gregorij Pontificis memorati auspicijs euulgauit.

Videat etiam studiosus Lector, de hoc Nicolao, bibliothecam Gallicam Antonij du Verdier.

Obijt anno 1586. de quo in M. S. cœnobij nostri Dunensis reperio hos versus:

O Pater, innumeris meritis notissimus, orbis,
Bouherat: os ardens nomen tibi fecit & omen.

De hoc, vid. plura apud Ludouicum Iacob Carmelitam, lib. de Scriptores Cabilonen-sibus.

Nicolaus Brauus, Superatensis cœnobij in Galetia monachus, exquisitis naturæ dotibus ornatus, præsertim ingenio, memoria, & iudicio, quibus cum adiunxisset teruens & infatigabile studium, omni eruditionis genere, breuissimus euasit: quæ tamen talenta illustrationi ordinis suæ liberaliter etiã impendit. Iuuenis adhuc scripsit versu hexametro *Vitam sanctissimi Patris nostri Benedicti*, tanta elegantia, sententiarum varietate, & verborum proprietate, vt à

doctissimis cum admiratione, & à tota Hispania cum applausu exciperetur. In quo opere, & poetam excellentem, & in humanioribus omnibus scientijs apprime versatum, theologum quoque profundum, & historicum exactum demonstrauit. Sacra quoque eloquentia plurimum valuit, tantumque eruditionis, prudentiæ, aliarumque plurimarum virtutum heroicarum specimen edidit, vt præcipuis sui æui (tota Hispania) viris, adnumeretur. Hinc ab ordinis Patribus, varijs successiue monasterijs Abbas ordinatus (Lauretano in Salmanticensi Academia; Superatensi suo, ac denique Sanctæ Annæ in regia Madritensi ciuitate.) singula tanta rexit prudentia, vt famam de se celeberrimam, longè etiam superarit.

Scripsit itaque, *Vitam Sancti Benedicti*, carmine hexametro, editam Salmanticæ, in 4°. apud Arturum Taberniel, anno 1603.

Vigiliam magnam Christi: siue

Concionum Quadragesimalium, tomum vnum in 4°. Salmanticæ, apud Susannam Munnoz, anno 1615.

Sermonum de Tempore, & de Sanctis, à Dominica 1. Aduentus, vsque ad Epiphaniam Domini, tomum alterum, in 4°. Vallisoleti, ex officina Francisci de Cordua, apud viduam, anno 1622.

Repetitionem, seu Relectionem in illud Matthæi 10. & Luca 9. Nihil tuleritis in via, neque virgam, &c. in folio, Salmanticæ apud Susannam Munnoz, anno 1619. Scripsit & *librum de iure & potestate Generalis Regularis obseruantia Hispania*, quem inscripsit. *Tractatus monasticus, &c.* Impressi 1647. in Monasterio de Oliua in Regno Nauaræ, cuius erat Abbas perpetuus à Rege constitutus. Scripsit insuper commentarium seu potius, notas literales in Regulam S. Benedicti, impressus 1648. quo anno etiam obiit. Relatio Hedefonsi Perez, Vid. & Hippolytum Marac-cium.

Nicolani,

Nicolaus, vulgò dictus *Clavallensis*, ex Cluniacensi, monachus *Clavallis*, & notarius, seu Secretarius Sancti P. Bernardi; vir ingenio & eloquentia, penè ad miraculū præditus: scripsit stylo planè mellifluo, *Volumen Epistolarum*, quod Ioannes Picardus, Canonicus Regularis ad Sanctum Victorem Parisijs, publicavit. Extat idem tomo 12. bibliothecæ Patrum à Coloniensibus editæ. Porro Nicolaus hic, cum à Sancti Patris epistolis esset amotus, eiusdem sigillum falsificavit, & diuersas litteras eius nomine scripsit: sed in hoc & in alijs plurimis criminibus deprehensus, fugam inijt, & miserè postea obiit vilis apostata. Creditur hic idem esse, qui prætextu propugnandi conceptionem immaculatam B. Virginis, maculam insignem inuere conatus fuit Sancto Bernardo: verum Petrus Cellensis docta apologia Nicolai scriptum refutavit, Bernardumque defendit. Vide de hoc Nicolao, eiusque vita & morte, plura apud Angelum Mariquez, tomo 2. *Annalium*, ad annos 1145. cap. 9. 1146. 1148. cap. 5. 1151. cap. 9. & 1171. cap. 6.

Nicolaus Crescius, Florentinus, Monachus Cisterciensis, *Recognouit & emendauit Libros Boethij de consolatione Philosophia*: vt ipsemet testatur in epistolâ dedicatoriâ ijsdem libris præfixâ, & cum ijsdem impressa, vnâ cum alijs Boethij operibus, Basileæ, anno 1570. ex officinâ Henric. Petriâ, in folio Epistolæ autem huius tenor hic est:

Nicolaus Crescius, Florentinus, Monachus Cisterciensis, Antonio Lansfredino, Florentino cuius illustri. Salutem.

Multa quidem sunt, Antoni Lansfredine, & in Philosophia, & in Theologia, cum obscure dicta, tum ad cognoscendum difficilia, illa tamen in primis celebres, de fato, de Beata vita, de diuina prænotione, atque providentia, quæstiones; ancipiti intellectu legentium ple-

Bibliothec. Ord. Cisterc.

rosque in deteriorem sensum transversos agunt. Quæ quanquam sint à nonnullis ita accurate disputata, atque copiosè illustrata, vt nullus videatur relictus dubitandi locus; ijs tamen de rebus accuratius & grauius nemo, quam Seuerinus Boethius disseruit. Vir (me quidem Iudice) omnium sua ætatis doctissimus. Qui cum in multiplici disciplinarum genere non pauca scripserit, voluit etiam tum in hoc libro quem de Philosophia consolatione; tum in ijs quos de Trinitate, & de duabus naturis Christi, inscripsit, bono periculo experiri, quantum in sacris litteris profecisset: Sed erat hic liber ad eò seculorum incuria, iam deprauatus, vt nullus sui Auctoris nitor, nullusque propè cultus agnosceretur. Qui cum superioribus annis restitutionem sui posceret, multo pluribus vulneribus affectus est; namque mutilus, inuersus, & à se plurimum mutatus prodijt ab impressoribus in manus hominum, cum commentarijs qui falso duo Thoma Aquinati adscribuntur. Rogatus itaque, vt hunc ipsum Boethij librum emendarem, ac pristina integritati, quoad possem, restituerem, id eo libentius feci, quod materia de qua agebatur, ea profecto est, quæ Religiosum virum maxime deceat. Vsus autem in hoc opere Boethius eo dicendi genere, quod non minus ornatum quam graue, & Philosophia maxime accommodatum videatur, & præterea varium, ac iucundum, quod nunc soluta oratione grauisimè disputat, nunc metro elegantius ludit. Id igitur opus nostra cura ac diligentia qualecunque est, emendatum tibi Lansfredine, Vir ornatissime, nuncupamus; non ea ratione vt existimem eius lectionem posse multum tua eruditioni adijcere, sed vt tuo patrocinio in Enchiridij typum adstrictum, honestius ac tutius in vulgus exiret, vt inde facile iudicari possit, quantum inter priorem illum, & hunc nostrum librum intersit. Quod si tu probaueris, satis à me omnibus factum esse iudicabo. Vale. Extat hoc opus Bruxellis in instruissimâ Bibliothecâ Baronis de Limale. Porro, nostrum Nicolaum, eximia eruditionis & pietatis intuitu, impensè semper coluit Franciscus Soderinus Episcopus Ostiensis, & Volaterranensis S. R. E. Cardinalis,

lis, ut videre est apud Paulum Cortesium, de Sacro Senatu. Vide etiam Vghellum, Italiae sacrae tom. 1. p. 2. fol. 378. inter Episcopos Volaterranenses.

Nicolaus Cronius, Florentinus, Monachus S. Saluatoris de Septimo, & postea Prior SS. Vincentij & Anastasij ad Aquas Salinas, ac Leonis X. Pontificis Maximi Theologus, Vir fuit exquisita eruditionis, scripsitque *Commentaria in Seuerinum Forthium, de consolatione Philosophiae*, quae extant in Bibliotheca Septimiana. Obijt Romae, anno 1518. cum Insulam Episcopalem à memorato Pontifice sibi delatam, repudiasset.

Nicolaus Sanctae Crucis in Austria monachus, vir ingenio excellens & diuinarum scripturarum eruditione clarus, scripsit (referentibus Trithemio, & Gesnero) *Opus insigne de Laudibus BB Virginis inscriptum: Imago Sanctae Mariae, libri 4.* Quod opus sic incipit: nomen Virginis, Maria, &c. *Varios item scripsit sermones, & quadam alia.* Floruit circa annum 1400. temporibus Gregorij Papae XII. & Ruperti Imperatoris.

Nicolaus Histsus religiosus Hemmenrodenensis monasterij, scripsit elegantissimè *Historiam sui monasterij, prolixam valde, in qua plures egregios facit excursus, ad gesta Episcoporum Treuirensium, & familias Cemitem vicinorum, praecipuè Gerolstein, Blanckenheym, & Manderfcheyt, (olim in Comitatu Namorensi, nunc in ditione Treuirensi) quorum plerique in Hemmenrode sepulti iacent.* Historia haec seorsim excusa est Coloniae, anno 1640. titulo *Manipuli Hemmenrodenensis*, communiter tamen subiungi solet notitijs Abbatiarum Gasparis longelini, eodem anno editis, in folio.

Nicolaus Marischal, Abbas Loci Dei (quem insigni elogio celebrat Seguinus) *Gallice reddidit, & edidit Librum vsuum ordinis nostri.* Obijt 1580. Ex Seguinio supra.

Nicolaus de S. Martino, religiosus congregatio-

nis B. Mariae Fulienis, edidit *Librum gallicum inscriptum: Morales Christianes, traictans de la reformation des mœurs, tant de personnes seculiers, que religieuses. &c.* Parisijs, in 8°. 1619. & iterum 1620. per Ioan. Heuqueville. Opus est, continens 60. folia chartae.

Nicolaus Parent, Insulensis, Gallo Flander, Religiosus B. Mariae de Laude, & confessorius sanctorum Montis aurei, vulgò Weueghem, Diocesis Tornacensis, Edidit lingua gallicà, Tornaci, anno 1639. typis Adriani Quinquè.

Volumen magnum in 4. collectum ex operibus Sancti Bernardi, pro instructione religiosorum in 3. vii perfectionis purgatiua, illuminatiua, & vniuersa Quod opus inscripsit: *L'Abelle Mystique, siue Apem mysticam.*

Ediderat antea adhuc Insulis, typis Petri de Rache, *alium libellum gallicum, quem vocauit, Calcar diuini amoris.*

Item 3. continentem *varia pia exercitia vsurpanda antè & post communionem*, quem dedicauit D. Abbatissae de Weueghem, Indocae de Coninck.

Vixit adhuc hoc anno 1649. Prior monasterij sui de Laude.

Nicolaus, cognomento Profit S. Theol. Doctor Parisiensis, Ioyaci cenobij Senonensis Diocesis filius, & postea Abbas, vir ingenio acutissimus, in Aristotelica doctrina singulariter eruditus, in Diuini Thomae, & scholasticorum placitis & sententijs optimè versatus, atque in concertationibus scholasticis disputator acerrimus, Parisijs in Sancti Bernardi collegio, summa cum nominis sui commendatione, iuuentutem docuit, eidem praelegendo Aristotelis Dialecticam, ac ceteras philosophiae partes. Postmodum theologicis exercitijs se totum applicans, insignia Doctoratus theologici feliciter consecutus est. Scripsit autem

Sermones in psalmum 50. varia eruditione refer-
tos, lib. vnum.

De Clausura monialium, lib. 1.

Sermones ad nouitios, monasticam religionem pro-
ficere cupientes, lib. 1.

Habuit etiam Orationem coram Henrico Caieta-
no, Sixti V. Pontificis maximi Legato à latere, in qua
doctè, & neruosè egit de perditione monaste-
riorum per Abbates commendatarios. Ex Se-
guito in bibliotheca, ubi aserit, Authorem
hunc se fuisse fraternam charitate, & amicitie
vinculo coniunctum, & floruisse adhuc apud
Bernardus Parisijs, anno 1590. 4. die Martij,
dum ipse suam bibliothecam scriberet. Reue-
rendissimus D. Claudius Chalemot, S. Theol.
Doctor, Abbas de Columba, in litteris suis ad
me datis vltima Nouembri 1648 testatur hunc
plura alia scripsisse opera, quæ adhuc in mona-
stero, de Ioyaco exsunt.

Nicolaus Rieualiensis cœnobij in Anglia mo-
nachus, vir fuit in omnibus tum factis, tum pro-
phanis scientijs insigniter eruditus, poëti tamen
præcipuè addictus, vnde *Verfibus elegantibus, plu-
rimorum Sanctorum ordinis nostri, pietatem, sacraque
fama descripsit.* Inter alia, referuntur *Panegyrica
Guilhelmi, Alredi, & Syluani, Abbatum Rieual-
lium.*

Seruantur quedam eius optuscula in biblio-
theca Sancti Victoris Parisijs: aseritque Chry-
sostomus Henriquez in Phœnice, se alibi inue-
nisse eisdem.

Epigrammatum & epigraphiarum, lib. vnum.

Item, Epistolarum ad diuersas, lib. 1.

Nicolaus Salicetus, Argentinenfis, Medicinæ
Doctor, ac postmodum monachus, & tandem
Abbas B. Mariæ de Pomerio, vulgò Bomgard,
ordinis Cisterciensis in Diœcesi Argentinenfi,
scripsit *Librum piissimum* (omni statui hominum
accommodum) *Meditationum ac precationum;*
quæ Antidotarium animæ, inscripsit. Impressus fuit

multoties Parisijs, annis, 1496. apud Petrum le
Dru: 1523, 1532. apud viduam Thielmanni Her-
uer: & 1544. per Guilielmum Merlin. Venetijs
etiam, anno 1517. in 8. Extat & gallicè editus
Duaci, anno 1580. per Ioannem Bogardam, de-
dicatus deuotis virginibus, Magdalena le Boig-
ne, & Mariæ de Lanoy, sanctimonialibus in
cœnobio Flinenfi, iuxta Duacum.

Scripsit insuper, *Libellum insignem, de arte mo-
riendi*, impressum Venetijs vna cum Antidota-
rio, anno iam dicto 1517. & antea Parisijs 1496.
per Petrum le Dru. Denique, scripsit & *Specu-
lum peccatoris*, impressum Parisijs per eundem,
eodem anno. Florebat Author anno 1480. &
deinceps.

Nicolaus Stanfordus (fortè melius, *Stafardus*)
natione Anglus, monachus Cisterciensis (iuxta
Lelandum) in patriâ suâ; vir fuit eruditus, qui
vilem valde operam in sacrarum Litterarum
studijs collocavit, vt tum ex aliorum testimo-
nijs, tum ex scriptis eius liquidò constat: dolen-
dum tamen, pleraque eius scripta vel periisse,
vel saltem neque nobis hæctenus ad vilitatem,
neque illi ad debitam nominis famam profuif-
se. Ioannes Lelandus, qui plura eius opera legit,
omnia laudat, fateturque se, & hominis soli-
dam doctrinam, & sermonis admirati elegan-
tiam: ac virum planè dignissimum iudicat, qui
Illustris scriptoris titulo gaudeat. Extant adhuc
quædam eius opera, quæ contra temporum in-
iuriam, & antiquorum negligentiam præualue-
runt, nimirum *Moralitates in Genesim.* Et

Concionum, Liber vnus.

Claruisse putat Lelandus circa annum Do-
mini 1300. sub Eduarðo II. Angliæ Rege. Vide
Pitsæum de scriptoribus Angliæ.

Nicolaus, seu (vt alij scribunt) Natalis, Abbas
Theolovenfis, Wilhelmi Albæ ripæ, Abbatis de
quo supra, coætaneus & amicus, scripsit ad eun-
dem Wilhelimum *plures epistolas doctrinales, de*

immutacione qua fiet in nouissima tuba, &c. quas breui publicabit Reuerendissimus Ferdinandus Vghellus in sua bibliotheca Cisterciensis, quam prælo adaptat.

Nicolaus Vallium Sarnaj in diœcesi Parisiensi, Monachus, *Summam, de casibus conscientia*, quæ adhuc M. S. asservatur Prulliaci. Relatio Eximij Domini Claudij Chalemor, ex Gallijs transmissa.

Nicolaus à Sancto Vincentio, aliàs, Grandinus, Congregationis Fulienfis non infimum decus; Prælo nunc adaptat eruditissimas à se elaboratas *Anemaduersiones in vniuersam Theologiam scholasticam, & Philosophiam.*

Relatio Romana PP. Fulienfium.

Porro, dictæ relationis Authores perhibent plura egregia opera vulgata esse à Patribus suæ Congregationis, quorum tituli ad notitiam eorum non peruenerunt.

Nicolaus Valkyngtonus, religiosus in cœnobio de Kirkeam, in aquilonaribus Angliæ partibus; hic etiam à Pitæo & Balæo Angliæ scriptoribus, adscribitur Cisterciensibus, cuius extat

De virtutibus & vitijs, liber vnus; qui sic incipit: Dominus dicit, Sancti estote, &c.

Item, *Historia Gualteri Speckij, lib. 1. & nonnulla alia.* Pitæus, & alij.

Ego tamen monasterium de Kirkeam, inter Cisterciensia non reperio, sed Canonicorum fuisse Regularium, apertè colligo ex vita S. Malachia Archiepiscopi, à sanctissimo Patre nostro Bernardo conscripta, vbi sic lego: *In ipsa vrbe Eboracensi, accessit ad eum (Malachiam) vir nobilis secundum seculum, VV allenus nomine, tunc Prior in Kirkeam Regularium fratrum, nunc verò monachus, & monachorum Pater in Mailros, monasterio ordinis nostri*; hæc ibi. Vndè miror, quomodò Henriquez, qui hæc ipsa verba in Menologio suo profert 9. Augusti, potuerit Nicolaum hunc reli-

giolum in Kirkeam, Cisterciensibus adscribere in Phœnice. Nisi fortè (quia scriptores Angliam citati; illum constanter Cisterciensem scribunt) dicatureum, ad exemplum Walleni Prioris sui, etiam postmodum ad Cisterciensibus transijisset. Sed vndè hoc constabit? Certè & Gerardus Vossius, lib. de Scriptoribus Latinis, hunc etiam Cisterciensem fuisse scribit.

Noui monasterij in Anglia monachus anonymus, scripsit *Vitam S. Roberti, cœnobij eiusdem Abbatiss sanctissimi*, quam edidit Surius 7. Iunij. Est hic idem Robertus, qui Martyrologio Romano adscriptus legitur eadem die, scilicet 7. Iunij. Vide Menologium Cisterciense hac die; Molanum in additionibus ad Vsuarium; Hugonem Menardum & alios, apud Angelum Manriquez tom. 2. Annal. Annal. ann. 1159. c. 4. Obijt Robertus, anno 1159.

O.

O *Bacina, Lemouicensis Diœcesis, religiosus* anonymus, scripsit (iussu Fastredi Abbatis Cistercij) *Volumen magnum in 3. libros diuisum, de vita & actis Sancti Stephani, eiusdem monasterij Abbatis.* Libro 1. refert præcedentia Cistercium: in 2. reliquam vitam, vsque ad obitum: in 3. ipsum obitum, cum miraculis plurimis, quæ post obitum euenerunt, longâ satis narratione profequitur. Per illustres Dominus Manriquez, tom. 1. annalium suorum, hoc opere vsus, scribit Authorem fuisse iudicio acri, & affluentia orationis non contemnendum, sed præstantiorem adhuc notinâ rerum, quippè à puero educatum sub beato viro Stephano. Quod ipsum author etiam testatur, dicens se nihil scribere quod non viderit, aut habeat ab ijs qui viderunt. Libros hos in compendium rededit, & edidit Hugo Menardus, lib. 2. obseruat ad Martyrologium suum. Vide etiam memoratum Angelum Manriquez